

NIEUWSBRIEF

INHOUD

Van het bestuur	1
“Je moet je voeten vegen”	2
Van de coördinatoren	3
Presentatie bij u	3
Rituelen	4
Bedside Singers in het hospice.....	4
“Het halboeket moet booming zijn”	5
Annelies Blok stelt zich voor	6
Nieuwe zorgvrijwilligers gezocht	6
Een terugblik door Michiel van Alphen....	7
Steun het hospice	7
Stichting vrienden van het hospice.....	8
Verslag Heavensride	8

Hospice Zutphen
Thorbeckesingel 2
7204 KS Zutphen
0575 566 333
info@hospice-zutphen.nl
www.hospice-zutphen.nl

Van het bestuur

Respect en bewondering ervaar ik dikwijls als ik even van een afstandje kijk naar alle mensen betrokken bij het hospice. Onze vrijwilligers, die altijd weer klaar staan en, als het nodig is, hun hand niet omdraaien om een extra dienst voor hun rekening te nemen. Respect en bewondering ook voor de motivatie in het werk. Vrijwilligers, daar draait ons hospice op. De komende tijd zullen we weer extra aandacht geven aan het werven van nieuwe vrijwilligers. Daar blijven we natuurlijk behoefte aan hebben.

Als optimist denk ik dat in de huidige wereld weer meer wordt nagedacht over het begrip ‘zingeving’. De motivatie om maatschappelijk een bijdrage te leveren kan hier heel goed bij passen. In dit kader beveel ik dan ook van harte de door onze ‘Vrienden van het Hospice’ op 7 december a.s. te organiseren ‘Anneke Dorhout-Mees lezing’ over dit thema aan.

Gesproken over respect en bewondering; na 6 jaar penningmeesterschap nemen we afscheid van Michiel van Alphen. Het einde van zijn bestuurstermijn is statutair bepaald. Michiel heeft, samen met zijn geweldige afdeling administratie, gezorgd voor rust en overzicht in onze financiën. We zijn veel dank verschuldigd aan deze bescheiden, gedreven bestuurder. Het verheugt ons zeer dat we er in geslaagd zijn in een goede opvolging te voorzien. We heten Jos Andeweg van harte welkom als penningmeester in ons bestuur. In de eerstvolgende nieuwsbrief zullen we Jos nader voorstellen.

Van harte en met trots beveel ik u de inhoud van deze nieuwsbrief aan en schroomt u niet te kijken naar wat uw bijdrage zou kunnen zijn, aan ons zo belangrijke en gewaardeerde werk.

Jan Bouwman, voorzitter

“JE MOET JE VOETEN VEGEN”

Judith Kroes, bestuurslid

In de vorige nieuwsbrief (voorjaar 2024) heb ik Esther Tanis voorgesteld als één van de twee nieuwe bestuursleden. In dit interview introduceer ik Judith Kroes. Samen verdelen zij de aandachtsvelden ‘kwaliteit en zorg’.

- Door Ingrid van der Blom -

Judith Kroes is een enthousiaste, energieke vrouw met een warm hart voor de zorg. Ze is 55 jaar jong, heeft een partner en drie volwassen kinderen. Ze heeft een fulltime baan bij Marga Klompé (een zorgorganisatie voor ouderen in de Achterhoek), woont in Zutphen, klust graag zelf in haar huis en doet dus vrijwilligerswerk voor het hospice als lid van het bestuur.

Judith is van origine verpleegkundige. Ze heeft tot 2002 op diverse afdelingen in het ziekenhuis gewerkt, als laatste op de IC hartbewaking. Daarna wilde ze wat meer regelmatig werk hebben in verband met haar (kleine) kinderen. Dat leidde tot diverse banen in de welzijnssector, van coördinator van een welzijnsorganisatie tot ketenregisseur van een dementienetwerk. Sinds 2018 werkt ze als regiomanager zorg bij Marga Klompé. Eén van de speerpunten waar Judith nu mee bezig is, is de vraag hoe de zorg anders georganiseerd kan worden zodat zorgverleners weer naar de kern van hun werk kunnen. Het idee is om de niet-zorg-taken bij de zorgverleners weg te halen (denk aan administratieve, ondersteunende en logistieke taken) en bij anderen te beleggen. Oftewel de zorgverleners ontzorgen.

Hoe ben je bij het hospice terecht gekomen?

“Ik heb 6 jaar bij de Stichting Vrienden Hospice in het bestuur gezeten. Toen ik voor het eerst in het hospice binnen kwam, voelde het als een warm bad. Mijn zoon kreeg hier de lekkerste mosterdsoep die door een van de vrijwilligers was gemaakt. De sfeer hier is zo bijzonder. Het draait op vrijwilligers en die moeten we zo goed mogelijk ondersteunen zodat zij hun werk met liefde en aandacht kunnen blijven doen. Daar maak ik graag, als vrijwilliger, onderdeel van uit. Als bestuurslid kan ik wat meer vanuit de kwaliteit van zorg het hospice ondersteunen.”

Wat voor verschillen zie je met de reguliere zorginstellingen?

“Met name de huiselijkheid gecreëerd door de vrijwilligers, de gastvrijheid, de goedheid. Het medische is er hier een beetje van af. Je wilt mensen hier een zo goed mogelijke tijd bieden, ze ontzorgen, de familie ontzorgen. Dat kan prima met goed opgeleide vrijwilligers. Mensen hebben in de laatste fase minder behoefte aan dokters en verpleegkundigen aan het bed, maar juist aan die warme zorg. Iemand die je hand vasthoudt, of naar je luistert, of die je voorleest of een wandeling met je maakt. Zorg is in het hospice altijd heel dichtbij.

In het hospice is ook veel aandacht voor ‘presentie’. Wees met je aandacht bij wat je doet. Een mooie metafoor die ik daar vaak bij gebruik (geleerd tijdens een cursus van het hospice): je moet je voeten vegen. Tijdens het vegen laat je je gedachten achter op de mat en maak je ruimte in je hoofd om schoon naar binnen te gaan voor je volgende ontmoeting.”

Hoe is het voor jou om het onderscheid te maken tussen de kwaliteit van zorg buiten (je werk) en in het hospice (je vrijwilligerswerk)?

“Het is goed om te kijken wat wil je bieden aan de kwaliteit van zorg binnen het hospice en wat is nou echt noodzakelijk. Wat is wettelijk een vereiste om de financiering rond te krijgen. Soms is het goed om op het randje te gaan zitten. Een mooi voorbeeld is het gebruik van handschoenen. In de reguliere zorg hebben we na corona niet meer afgeleerd om handschoenen te gebruiken. Tijdens corona moest je alles met handschoenen aan doen en dat zien we nu nog steeds terug. Terwijl dat helemaal niet nodig is en soms zelfs schadelijk. In het hospice wordt nauwelijks gebruik gemaakt van handschoenen.

Ik wil het kwaliteitskompas verder onderzoeken; wat vragen ze nou eigenlijk

van een hospice, wat is wettelijk verplicht, klopt dat ook en hoe kunnen we dat vormgeven? Het liefst zó dat gasten en vrijwilligers er niets van merken.”

Wat is je opgevallen in de korte tijd dat je nu als bestuurslid in functie bent?

“Wat mij (deels uit het verleden) opvalt is: luister goed naar de vrijwilligers, overleg met ze. Zij zijn de oren en ogen van de gasten. Als je als bestuur iets anders wilt moet je dat goed onderbouwen, gebruik de ervaring van de vrijwilligers. Ik merk wel dat heel veel zaken al zijn geprofessionaliseerd in de afgelopen jaren. Het belangrijkste is dat we het hospice draaiende houden hoe het nu gaat. De financiering is erg aan verandering onderhevig (veranderende regelgeving/subsidies) met als gevolg dat er te vaak hospices om ons heen omvallen. Wij zijn een heel belangrijke voorziening in deze regio. Er wordt veel gebruik van gemaakt, de bedden liggen altijd vol en we hebben (lange) wachtlijsten. Het zou dramatisch zijn als dat verdwijnt. Dit betekent dat we onze stevige financiële basis moeten bewaken en behouden.”

Wat zou je willen zeggen tegen potentiële zorgvrijwilligers en gasten?

“Mocht je interesse hebben, of ben je benieuwd of nieuwsgierig naar hoe het hier gaat, neem contact op met de coördinator van het hospice.

Het is wel een sterfhuis, maar er wordt juist heel erg geleefd in het hospice. We proberen van elke dag iets heel erg moois te maken. Het is prettig om hier te zijn. De tijd tot het sterven kan nog heel erg mooi gemaakt worden. We hebben voor iedereen plek hier, voor mensen die helemaal geen sociale contacten hebben, voor mensen die de sociale contacten juist willen ontlasten, voor mensen die de rust en de ruimte zoeken in de laatste levensfase, ... Dus kom, de deur staat altijd open.” ■

VAN DE COÖRDINATOREN

Het hospice is ook de afgelopen zomer weer een bijzondere en fijne plek geweest voor onze gasten en hun familie en vrienden.

We horen steeds opnieuw dat de sfeer en de hele entourage in het hospice mensen snel op hun gemak stelt en zorgt dat ieder zich thuis voelt. En dat is prettig want dat betekent dat we erin slagen om echt een Bijna Zoals Thuis Huis te zijn.

Onze vijf kamers zijn ook bijna altijd bezet en we moeten als gevolg daarvan regelmatig mensen teleurstellen omdat er geen plek is. Dat geeft aan dat mensen ons weten te vinden.

Mogelijk komt dat mede doordat we regelmatig informatiebijeenkomsten houden zowel binnen als buiten het hospice. Hebt u belangstelling voor een presentatie, laat het ons weten!

We zijn ook continu bezig met het werven van nieuwe vrijwilligers. Dat is best een uitdaging omdat ook wij zien dat de druk op het vrijwilligerswerk in de maatschappij hoog is. De basis van het hospice zijn de vrijwilligers die dat allemaal met heel veel inzet doen. Toch stopt er ook zo af en toe iemand dus is het belangrijk om steeds nieuwe aanwas te hebben. Momenteel wordt weer een aantal nieuwe mensen opgeleid. Zo blijven we ervoor zorgdragen dat het hospice die mooie plek blijft.

Maryke Hulshof is gestopt als coördinator en Annelies Blok is op 1 oktober gestart als coördinator. Zij stelt zich voor in deze nieuwsbrief.

Vriendelijke groet, Annelies en Peter

PRESENTATIE BIJ U

Hospice Zutphen is een 'bijna zoals thuis huis', voor mensen die in de laatste fase van hun leven zijn. De meeste mensen hebben de wens om thuis te sterven. Helaas is dat niet voor iedereen mogelijk. Soms blijkt de zorg zo intensief dat dit te belastend wordt voor mantelzorgers. Vaak horen wij van mensen die bij ons verblijven en van hun naasten: 'hadden we maar eerder geweten van het bestaan en de mogelijkheden van het hospice'.

Bij ons is altijd liefdevolle, deskundige zorg beschikbaar. Doordat wij een aantal belastende zorgtaken uit handen kunnen nemen ontstaat weer tijd voor elkaar en voor de dingen die in deze fase echt belangrijk zijn.

Te vaak horen wij over onbekendheid met ons werk en de mogelijkheden. Daarom vertellen wij graag over ons hospice en wat wij voor mensen kunnen betekenen. Wij kunnen voor u een boeiende presentatie verzorgen. Wij hebben de beschikking over een foto/film reportage en onze vrijwilligers vertellen daarbij hun persoonlijke verhaal en ervaringen. Voor u een mooie invulling, voor ons een goede gelegenheid om ons werk breder onder de aandacht te brengen.

Mocht u geïnteresseerd zijn of verdere vragen hebben dan kunt u contact opnemen met één van de coördinatoren.

- tel. 0575 566333
- mail: info@hospice-zutphen.nl

RITUELEN

- Door Eva Ouwehand, geestelijk verzorger -

Kortgeleden was ik met een paar mensen van het hospice naar een workshop 'rituelen'. We waren met een hele grote groep; ik schat zo'n 35 mensen. Twee geestelijk verzorgers legden uit waarvoor je rituelen kunt gebruiken en deden daarna met ons een ritueel. Het leek me nogal een uitdaging, met zo'n grote groep. De rituelen die ik in het hospice doe met gasten en hun familie, zijn veel intiemer, met kinderen en soms kleinkinderen erbij. Maar altijd mensen die elkaar een warm hart toedragen en daardoor elkaar dingen durven toevertrouwen. In andere situaties, bijvoorbeeld als er spanning is, willen mensen meestal geen ritueel.

In de workshop zaten we met z'n allen in een hele grote kring. In het midden lagen blauwe doeken als een rivier kronkelend aan elkaar geregen, met daarnaast een lampje. De begeleiders kwamen langs met een mand stenen en vroegen ons een steen uit te kiezen die iets zwaars symboliseerde dat we mee hadden gedragen, het nieuwe jaar in. Tijdens hele rustige muziek konden we daar voor onszelf bij stilstaan en vervolgens de steen op een voor ons passende plek in de kring neerleggen. Sommige stenen kwamen bij het lampje te liggen. Anderen kwamen in of langs de blauwe rivier van doeken. Tenslotte werd een gedicht van Vasalis voorgelezen.

Het grappige was dat direct toen de muziek aangezet was en ik een steen in mijn hand had, mijn vragen en bezwaren wegvielen. Door de sfeer, en ook doordat iedereen dit voor zichzelf deed, kwam ik meteen bij wat ik zelf aan zwaarte had meegenomen dit jaar in. Ik wist ook meteen waar ik mijn steen neer moest leggen, zonder erover na te hoeven denken, bij de lamp. En misschien zou deze steen later wel in de rivier terecht kunnen komen en dan vanzelf wegspoelen naar de zee, stelde ik mij voor.

In een ritueel wordt je direct betrokken op een andere werkelijkheid dan de alledaagse werkelijkheid, door symbolen en taal die passen bij de gelegenheid. Een ritueel wordt meestal met meerdere mensen gedaan en verbindt ze met elkaar.

Rituelen helpen overgangen te markeren en lastige dingen te transformeren. Ze kunnen ontlasten en gevoelens kanaliseren. In een ritueel worden denken en doen, weten, voelen en ervaren bij elkaar gebracht in een verdichte symbolische vorm. De werking ervan is heel direct, zoals ik weer merkte bij het stenen-ritueel tijdens de studiemiddag.

Rituelen zijn niet meer zo vanzelfsprekend als vroeger, omdat mensen vaak niet meer tot religieuze tradities behoren. Dat geeft ook ruimte om ermee te spelen en nieuwe vormen te zoeken, zoals we in het hospice doen bij het uitdragen van iemand die overleden is. We steken altijd een kaars aan, familie kan een gedicht uitkiezen dat past bij deze gast en dat voorgelezen wordt. De kaars blijft branden tot hij op is, ter nagedachtenis aan de overledene. En bij de gedachtenis-bijeenkomst in het najaar leggen we witte stenen met de namen van de overledenen bij een kaars.

Soms ook is een bestaand ritueel zoals de ziekenzegen of -zalving helpend. Na een familiegesprek over een verschil van inzicht tussen kinderen en een ouder, zaten we een paar dagen later rond het bed van de gast. Hij kon zelf niet meer spreken, maar kinderen en kleinkinderen zeiden ieder iets wat hen raakte, bij het licht van een kaars. Hij kon niet meer spreken, maar wel alles horen. Daarna bad ik voor hem en zalfde zijn hoofd en handen. Dit zo samen doen gaf een sfeer van saamhorigheid en vrede. De volgende dag is hij overleden.

Wie weet ontwikkelen zich nog andere rituelen in het hospice van de toekomst... ■

Bedside Singers in het hospice

Sinds mei 2024 komen de Bedside Singers onze gasten één keer per maand verrassen met een bezoek.

De Bedside Singers zingen voor mensen in de laatste levensfase. Ze zitten rond het bed en zingen rustgevendende liedjes die ruimte bieden voor ontspanning, ontroering, troost en afleiding. Ook naasten zijn welkom om mee te luisteren.

Hier zijn geen kosten aan verbonden, al zijn de Bedside Singers blij met een donatie. De Bedside Singers passen zich aan, bij de behoefte van de gast. Ze hebben gasten al hele bijzondere en waardevolle momenten kunnen bieden.

Kijk eens op bedsidesingers.nl/zutphen

“Het halboeket moet booming zijn”

Interview met Jeanne van Hoogdalem en Marijke Kamps-van Riel

- Door Herma Loman -

Welke dag of welk moment je ook binnenkomt bij het hospice: altijd wacht je een welkom in de vorm van de fraaie boeketten. Dat is het werk van de zogenaamde ‘bloemverzorgers’ een groep van 8 vrouwen (Antoinet Dubbelman, Baukje Sluis-Spaak, Els v.Braam Houckgeest-Cramer, Gerrie Jurriens-Lammers, Henny Vlogman-Vleemingh, Janny Gerritsen-van den Bos, Jeanne van Hoogdalem en Marijke Kamps-van Riel), die dit samen organiseren. Ik heb wel eens iets over gehoord over de gang van zaken, maar ben oprecht nieuwsgierig hoe dat in haar werk gaat. Tijd om met twee van de ‘bloemenmeisjes’ in gesprek te gaan: Jeanne en Marijke.

Hoe krijgen jullie het als groepje voor elkaar om alle centrale ruimtes steeds aan te kleden met een mooi verzorgd boeket/je?

Marijke: “Dat zit ‘m vooral in een goede organisatie en de inzet van de hele groep”. De basis bestaat uit een halfjaarlijks rooster en een gezamenlijk overleg, één keer per jaar. Peter is de contactpersoon namens de coördinatie en er is een budget dat samenhangt met de prijs van bloemen. Elke maandag is er nieuwe aanvoer. Er is een korte lijn met een bloemenwinkel uit Vorden, die niet alleen volgens het budget levert, maar ook de net-niet-meer-verse bloemen die hij overheeft in de winkel. Jeanne “het is heel verschillend hoeveel er binnenkomt op maandag. Er zijn soms wel 7 bakken vol, en soms zijn het er 3.”

Jullie zijn met zijn achten; is er sprake van een bepaalde taakverdeling?

De groep vormt samen een geoliede machine. Jeanne zorgt in principe voor de verse boeketten op maandagavond. De bloemenman brengt het aanbod en Jeanne is er een paar uurtjes zoet mee om ze op de vaas te zetten. Dat betekent dat ze dan zo’n 18 grote en kleine vazen vult! Er is dan vaak al wel wat voorwerk gedaan door de collega (zorg)vrijwilligers. Als er tijd is, ruimen zij de oude boeketten op en maken de vazen schoon. “Dat is een hele fijne samenwerking”. Zij geven soms ook aan dat een gast geen bloemen heeft. Jeanne “en ik heb altijd wat over”.

Een belangrijke schakel is Henny Vlogman. Zij verzorgt de afstemming met de leverancier en daar is intussen een prettig en vertrouwd contact uit voortgekomen. Met zijn allen – uitgezonderd Jeanne – vormen ze een roulatiepoel. D.w.z. dat elk, bij toerbeurt, op vrijdag een

bloemendienst doet. De bloemen krijgen vers water, verdorde bloemen worden er uit gehaald en bossen die echt niet meer kunnen, gaan bij het GFT-afval. Marijke: “In de zomer kunnen we bloemen uit de tuin plukken om wat bij te vullen.” Noemenswaardig is de aankleding in aanloop naar Kerstmis. Er is dan een apart budget beschikbaar waardoor de groep iemand kan uitnodigen om kerststukken te maken. Henny zoekt de bloemen uit en dan “gaan ze los”. Vanaf half december tot het nieuwe jaar is het hele huis stijlvol versierd. Marijke: “Deelnemen aan de ‘bloemenmeisjes’ is een leuke taak, waar iedereen haar eigen kwaliteit kan inzetten en wat iedereen met veel plezier en toewijding doet. We horen regelmatig van gasten, familie van gasten en ook onze eigen medewerkers dat de bloemen er zo mooi bij staan. Dat is fijn om te horen.”

Hoe kwam je met het hospice én met juist deze werkzaamheden in aanraking?

Marijke is in 2011 begonnen als zorgvrijwilliger. Ze las een artikel in de krant waarin werd aangegeven dat er een nieuwe (opleidings)groep van start ging: “ik had een zorgachtergrond en dat trok me wel aan.” Al gauw bleek dat de mogelijkheid bestond voor een neventaak: “dat werd voor mij de bloemen!! Ik hou van bloemschikken en met zoveel bloemen is het extra leuk én je maakt er mensen blij mee.”

Voor Jeanne is de aanvliegroute een wat andere omdat ze zelf geen zorgvrijwilliger is: “toen het hospice hier in Zutphen kwam, leek het me zo gaaf om er iets te doen. De zorg leek me echter emotioneel te zwaar. Toen zei Saskia (Sebens, een zorgvrijwilliger): “zouden de bloemen niks

voor je zijn?” Niet lang daarna werd ze ingewerkt en nu is ze al meer dan 15 jaar actief!

Op de kamers van de gasten staan vaak ook ‘eigen’ bloemen. Wie verzorgt deze?

De bloemen op de gastenkamers worden, indien mogelijk, verzorgd door de gasten zelf of hun naasten. Indien nodig helpen de zorgvrijwilligers een handje, maar dat gebeurt altijd in overleg met de gast. Een boeket kan er voor een vrijwilliger verlept bij staan, maar voor gast van grote emotionele betekenis zijn. Overigens staat er bij opname van een gast, altijd een welkomstboeket op de kamer. Daar zorgt de coördinatie voor.

Stel dat je een boeket helemaal naar eigen wens mag maken, hoe zou dat er dan uitzien?

Marijke: “mijn favoriete boeket is een veldboeket of een boeket met elementen uit de natuur zoals takken en veldbloemen. In het hospice gebruik ik graag bloemen uit de tuin.”

“Ik moet hier echt even over nadenken,” zegt Jeanne. “Ik vind een paar takken alleen al erg mooi, bijvoorbeeld van een magnolia. In elk geval denk ik aan clematisranken voor de speelsheid. Pastel is mijn favoriete kleur, maar ik hou ook van groene sedum en de tinten van de hortensia. Ik hou van kleine boeketjes maar het mag ook iets zwierigs zijn.”

Het moge duidelijk zijn dat de bloemen bij deze ‘meisjes’ in goede handen zijn! ■

COÖRDINATOR ANNELIES BLOK STELT ZICH VOOR

Dag allemaal,

Wat leuk dat ik me via de nieuwsbrief mag voorstellen. Een aantal van jullie heb ik al mogen ontmoeten en de komende tijd zal ik zeker ook met de anderen kennismaken.

Mijn naam is Annelies Blok en per 1 oktober begonnen bij het hospice als coördinator. Ik ben 58 jaar, woon in Terwolde samen met mijn zoon Josse van 19 jaar, die in Nijmegen geschiedenis studeert. Ik heb jaren als verpleegkundige in de zorg voor gehandicapten en psychiatrie gewerkt. Kennis en vaardigheden overdragen was een van mijn kwaliteiten, dus de stap naar het BO- onderwijs om nieuwe studenten te enthousiasmeren en op te leiden tot helpende, verzorgende of verpleegkundige, was niet al te groot. Tot voor kort heb ik als docent Verpleegkunde gewerkt bij Aventus.

In december rond ik de opleiding tot rouw en verliesbegeleider af. Deze opleiding ben ik gaan doen om het werken wat ik nu veelal

vanuit mijn gevoel doe, ook te kunnen staven met de theorie en uit te dragen naar anderen. In mijn vrije tijd ben ik een paar jaar vrijwilliger geweest in hospice de Winde in Deventer waar ik met liefde en aandacht, samen met de collega's, de gasten heb mogen verzorgen in hun laatste levensfase. Afscheid nemen hoort bij het leven, we krijgen er allemaal mee te maken. Een bijdrage te mogen en kunnen leveren in de palliatieve zorg aan mensen die in hun laatste levensfase zijn, is een groot goed.

In de afgelopen weken heb ik al mogen ervaren dat er met elkaar gewerkt wordt vanuit het hoofd, het hart en handen en dat de gasten als mens centraal staan en niet hun ziekte. Dit maakt het hospice tot een fijn 'bijna-zoals-thuis-huis'. Ik kijk ernaar uit, om samen met jullie, een steentje bij te dragen aan de visie en doelstelling van het hospice.

Hartelijke groeten, Annelies Blok

OP ZOEK NAAR EEN ZINVOLLE VRIJETIJSBESTEDING?

Hospice Zutphen is een klein en huiselijk hospice dat ruimte biedt aan mensen in de laatste fase van hun leven. Het biedt hen een 'bijna-zoals-thuis' situatie waarin liefdevolle zorg en ondersteuning geboden wordt die bij hen past en recht doet aan hun wensen. Voor familie en mantelzorgers blijft er alle ruimte om daar zelf een aandeel in te houden en het geeft hen de mogelijkheid om in alle rust aandacht voor elkaar te hebben. Het hospice is er voor terminaal zieke mensen, ongeacht hun levensovertuiging, maatschappelijke achtergrond of financiële draagkracht.

Wat doet een zorgvrijwilliger?

Zorgvrijwilligers nemen de dagelijkse zorg voor de gasten op zich. Daarbij moet je denken aan persoonlijke zorg, zoals hulp bij het wassen, aankleden en toiletgang. Maar ook een praatje maken, voorlezen, een spelletje doen of waken bij stervende gasten behoren tot de werkzaamheden. Daarnaast is het team zorgvrijwilligers verantwoordelijk voor het eten en drinken van de gasten, ontvang je het bezoek van de gasten en houd je het huis netjes (voor de schoonmaak zijn vaste medewerkers in dienst). Ook voor de naasten van onze gasten is veel aandacht en tijd en zo nodig bied je hen een luisterend oor.

Wij zoeken betrokken mensen die:

- zich dienstbaar en respectvol op kunnen stellen,
- bereid zijn om de handen uit de mouwen te steken,
- een goede balans hebben tussen afstand en nabijheid,
- twee dagdelen per week beschikbaar zijn, waaronder een enkele keer ook een nacht (slaapdienst).

Een achtergrond in de gezondheidszorg is niet nodig.

Wij bieden:

- ongelofelijk mooi vrijwilligerswerk,
- een team van fijne collega's,
- de kans om nieuwe dingen te leren door middel van een gedegen basistraining,
- begeleiding door coördinator en verpleegkundige,
- inspirerende themabijeenkomsten,
- supervisie,
- een jaarlijkse Verwendag voor vrijwilligers.

Informatiebijeenkomst

Er is regelmatig een informatiebijeenkomst voor mensen die overwegen als zorgvrijwilliger aan de slag te gaan. Tijdens de bijeenkomst wordt een film getoond over het Hospice Zutphen, een zorgvrijwilliger vertelt over het werken in het hospice en een van de coördinatoren geeft achtergrondinformatie. Uiteraard is er ruimte voor vragen.

Op **zaterdag 25 januari** organiseren we weer een informatiemiddag in het hospice. U dient zich hiervoor telefonisch aan te melden via de coördinator Peter Buskermolen: 0575 566 333. De bijeenkomst is voor iedere belangstellende. Indien u overweegt zorgvrijwilliger te worden, wilt u dat dan svp vermelden.

EEN TERUGBLIK OP MIJN TIJD IN HET BESTUUR

Michiel van Alphen

Het is alweer ruim zes jaar geleden, ik was net met pensioen, dat Hilda de Bruin (toen secretaris van het bestuur) mij op de schouders tikte en zei dat het hospice in Zutphen naar een penningmeester zocht. Een hospice, dat was helemaal nieuw voor mij. Je leest er wel eens over, maar ik was er nog nooit binnen geweest.

Omdat ik mijn werk altijd buiten Warnsveld/Zutphen had, was het mijn voornemen na mijn pensioen vrijwilligerswerk in de eigen omgeving te gaan doen. Dat kwam dus goed uit en ik heb er geen moment spijt van gehad.

Wat een prachtige instelling is een hospice. En wat bijzonder dat zoveel (zorg) vrijwilligers en verpleegkundigen zich hiervoor inzetten. Een eer om daar een bestuursfunctie te mogen vervullen.

Toen ik begon was mijn voorganger al eerder gestopt. En op de administratie was een vacature voor hoofd administratie. Met een overgangsdossier in de hand mocht ik mijzelf inwerken. En spoedig werd er een sollicitatieprocedure gestart voor de functie van hoofd administratie. Vrij snel daarna kon Paul Frijhoff beginnen en was de administratie weer op sterkte. Het was plezierig samenwerken met de mannen, daar.

Als penningmeester wil je toewerken naar een exploitatie die zelfvoorzienend is. Dus niet meer uitgeven dan er binnenkomt. Dat was in het begin best wel spannend.

Let op de uitgaven en probeer vooral meer inkomsten (lees subsidies) te krijgen. Dat was de boodschap van mijn voorganger.

Toch waren de eerste jaren redelijk goed te noemen. Er kon zelfs gespaard worden. Maar toen kwam corona. Minder gasten betekent voor een hospice minder rijks subsidie. Maar de vaste kosten blijven doorgaan en er is minder ruimte voor noodzakelijke investeringen. En dan is het geweldig dat er een Stichting Vrienden van het Hospice is die, waar nodig en primair gericht op de gasten, kan bijspringen. Bijna drie jaar mocht ik ook deel uitmaken van het bestuur van de Stichting Vrienden. Bovendien worden we waar nodig gesteund door de Stichting Mensen in de Knel (MIK) die het hospice tegen zachte voorwaarden leningen wil verstrekken.

De Stichting Vrienden financierde onder meer de aircos, ondersteunde de reparatie van het lekkende dak en hielp het hospice met het aflossen van leningen.

Tweemaal nam er een thuiszorgorganisatie afscheid van ons. Dat waren spannende momenten. Allereerst natuurlijk voor de

zorgverlening door de verpleegkundigen, maar daarnaast ook voor de financiën. Is er een nieuwe thuiszorgorganisatie te vinden? Onder welke voorwaarden kan/wil een dergelijke organisatie werken? Welke gevolgen heeft dat voor de exploitatie? Met Verian zijn we gelukkig op een goed spoor gekomen.

In al die zes jaren was er een prima sfeer in het bestuur. Met het huidige rooster van aftreden is er een goede balans tussen continuïteit en vernieuwing. Ieder jaar treedt een bestuurder af en komt er iemand bij. Ook in spannende tijden bleef de sfeer ontspannen. Mensen met gevoel voor humor. Dat is belangrijk bij zo'n vrijwilligers bestuur! Het is een bestuur dat ondersteunt. De andere vrijwilligers en verpleegkundigen doen het eigenlijke werk. Zo heb ik er altijd ingestaan.

Ook in de komende tijd moeten er weer over belangrijke zaken knopen doorgehakt worden. Ik heb er het volste vertrouwen in dat dit in goede harmonie zal gebeuren. Ik wens mijn opvolger Jos Andeweg een mooie tijd toe in dit bestuur! ■

STEUN HET HOSPICE

De zorg die in het hospice wordt gegeven, brengt veel kosten met zich mee. Gelukkig is er financiering door overheid en zorgverzekeringen. Daarnaast zijn er aanvullende financiën noodzakelijk om het comfort van de gasten zo aangenaam mogelijk te maken. Uw steun is daarom van harte welkom. Als u een financiële bijdrage wilt leveren is het goed te weten dat de Vriendenstichting een algemeen nut beogende instelling (ANBI) is. Het betekent voor u, dat een donatie, gift of schenking aan de stichting onder voorwaarden fiscaal aftrekbaar is (zie www.anbi.nl). Voor de ANBI-stichting betekent het dat er geen belasting verschuldigd is over de ontvangen donatie, gift, schenking of erfstelling.

EENMALIGE GIFT

Natuurlijk is een eenmalige gift ook van harte welkom. Ons rekeningnummer is **NL 22 ABNA 0513 679 960**.

STICHTING VRIENDEN HOSPICE ZUTPHEN

De Stichting Vrienden Hospice Zutphen verleent financiële en materiële hulp aan het Hospice Zutphen. Dit doet zij door het geld dat door sponsors, donateurs en acties bijeen wordt gebracht te beheren. De Stichting Vrienden Zutphen Hospice bestaat uit een aantal vrijwilligers. Hiermee garandeert de stichting dat iedereen gebruik kan maken van het hospice, ongeacht de financiële situatie. Ook ondersteunen we financieel het hospice.

Op 28 juni 2024 werd de Heavensride weer gereden. Een eendaagse fietstocht met keuze uit verschillende afstanden zoals 65, 200 of 400 kilometer. Een tocht voor elke fietsavonturier die een 'dierbare overledene' wil memoreren en het goede doel een warm hart toedraagt. Dit jaar werd er gefietst voor ons hospice en Stichting Ambulance Wens Oost. Het was de 3e keer dat er gefietst werd voor ons hospice!

Als bestuur waren wij de hele dag (vanaf 's morgens 5 uur!) op verschillende plekken aanwezig om de fietsers aan te moedigen. Dit jaar was het extra bijzonder omdat er vanuit het hospice een grote groep enthousiaste fietsers was. Deze groep, genaamd de Hospice-trappers hebben met zijn allen de 65 kilometer gefietst. Een prachtige prestatie! Op de pauzeplek in Steenderen konden wij deze groep trakteren op een kop koffie met een heerlijk stuk appeltaart van fruitbedrijf Horstink.

Op vrijdagavond 12 juli volgde de uitreiking van deze fietstocht. Een geweldig bedrag is er bij elkaar gefietst door de 185 rijders. Zij hebben samen 36.200 kilometers gefietst Per kilometer was dit € 1,26. Net als Stichting Ambulance Wens Oost mochten wij als Hospice Zutphen een cheque van het Heavensride bestuur ontvangen van maar liefst € 22.864. In een latere nieuwsbrief komen we nog terug om te vermelden waar we deze gelden voor hebben ingezet.

Ook mochten wij dit jaar weer een cheque in ontvangst nemen van de Roparun. Een cheque ter waarde van € 1.800. Dit geld is o.a. besteed voor zitkussens voor onze (picknick)tafel waar gasten en bezoek in de zomer veel gebruik van maken.

Op zaterdagmiddag 7 december vindt de ADM-lezing plaats. ADM staat voor Anneke Dorhout Mees, onze oprichtster van het Hospice. Wij zijn volop bezig met de voorbereiding van deze lezing. Verdere informatie volgt zeer binnenkort, maar noteer alvast deze datum, het zal een inspirerende middag worden op de landelijke dag van de vrijwilliger.

Zo nu en dan ontvangen wij kunst die wij te koop mogen aanbieden. Met het veilinghuis in Arnhem hebben wij de afspraak dat zij dit voor ons veilen. Zo kan het volledig objectief naar waarde verkocht worden. Soms geeft het veilinghuis echter aan dat een stuk niet geschikt is om te laten veilen. Tot op heden boden we het dan aan op Marktplaats. We merken echter dat hiermee geen transparant proces mogelijk is. Daarom is besloten dat wanneer een stuk niet te veilen is, wij contact met de schenker opnemen. De schenker kan het stuk terugnemen, of het zelf verkopen en de opbrengst al dan niet aan het hospice schenken. Is dit niet de wens van de schenker, dan zullen wij het aan de kringloop geven.

En ten slotte, omdat de maximale zittingstermijn erop zat hebben wij helaas afscheid moeten nemen van Michiel van Alphen. Michiel was vanuit het bestuur de linking pin met ons vriendenbestuur. Michiel nogmaals dank voor de fijne samenwerking en jouw inzet. Gelukkig is Jos Andeweg bereid gevonden om deze rol nu te gaan vervullen. Jos, welkom bij ons bestuur. In de volgende nieuwsbrief stelt Jos zich voor.

TEAM HOSPICE TRAPPERS – VERSLAG HEAVENSRIE

Dank aan alle sponsoren die ons steunden. Wij als team hebben een heel mooie dag gehad met een prachtige tocht van 65 km. Over Vordensvoetpad naar Hengelo, via het Kervel naar Baak, koffie met appeltaart bij Horstink Fruitbedrijf, waar bestuursleden van Vrienden van het Hospice ons aanmoedigden. Via de dijk Dieren-Bronkhorst, Baak terug naar de Kerk in Kranenburg voor de gedenkbom en de kaarsjes en terug naar de start/finish plek. Ook een woord van dank natuurlijk aan de organisatie, alle vrijwilligers en niet te vergeten de 190 deelnemers. Leuk was het om de deelnemers om 5.00 uur uit te zwaaien, de 200 km. renners tussen 14.00 -16.00 uur terug te zien komen en dan de 400 km tussen 20.00 uur en 21.30 uur te verwelkomen. Totaal sponsorbedrag vanuit het Hospice verpleegkundigen en vrijwilligers € 3.466,00. Voorlopige eindstand totaal € 43.000,00. Het geld wordt bestemd voor 2 goede doelen: Stichting Wens Ambulance Oost Nederland en Hospice Zutphen

